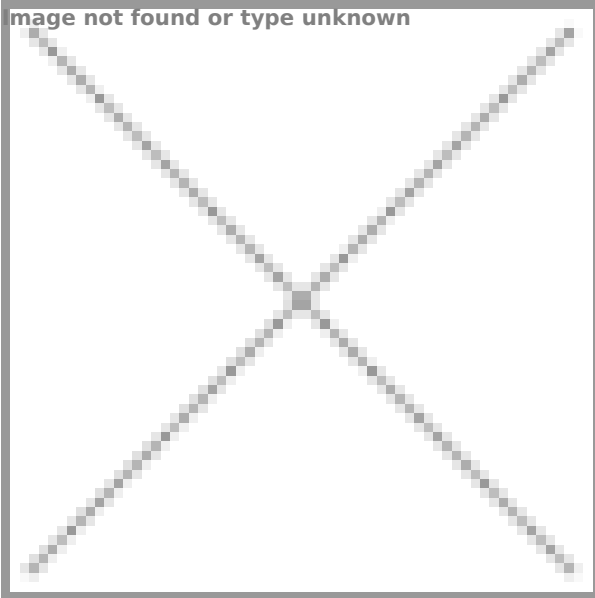

ODZIAŁYWANIA PENITENCJARNE DLA OSÓB SKAZANYCH 60+ ORAZ Z NIEPEŁNOSPRAWNOŚCIAMI

Dobiegł końca program „Jesień życia” - druga edycja z zakresu kształtowania umiejętności społecznych i poznawczych dla osadzonych z niepełnosprawnością fizyczną i intelektualną oraz dla osadzonych 60 + odbywających karę pozbawienia wolności.

Program „Jesień życia” polega na stworzeniu osadzonemu warunków i możliwości do zagospodarowania czasu. Dzięki takiej formie aktywności osadzony będzie miał możliwość zagospodarowania czasu wolnego w sposób pożądaný. Będzie także łączył przyjemne z pożytecznym ćwicząc pamięć, poszerzając zasób słownictwa, rozwijając zainteresowania oraz rozwijając sprawności manualne.

Program został skierowany dla osadzonych powyżej 60 roku życia ze względu na brak innych aktywności takiej grupy osadzonych. Ta grupa osadzonych rzadko jest chętna na jakiegokolwiek programy resocjalizacji, które głównie opierają się na uczeniu pewnych kwestii niwelujących ich deficyty. Również osadzeni z niepełnosprawnością fizyczną i intelektualną, którzy nie mogą do końca w pełni korzystać ze wszystkich form resocjalizacji będą mogli pozytywnie spędzić czas w warunkach izolacji penitencjarnej, a tym samym poczuć się równie ważnym, jak każdy inny osadzony.

Program ten ma na celu zagospodarowanie czasu wolnego skazanym i tym samym redukcję przejawów negatywnych cech osobowości oraz poszerzenie słownictwa, a także ćwiczenie pamięci.

Chodzi przede wszystkim o:

- wyszkolenie potrzeby społecznie akceptowanego sposobu spędzania czasu wolnego.
- poszerzanie zasobu słownego
- rozładowanie napięcia psychicznego spowodowanego przebywaniem w warunkach izolacji więziennej

Główną podstawą teoretyczną przy tworzeniu programu jest Teoria Zachowań Problemowych. W myśl tej teorii, zachowania dewiacyjne są efektem potrzeb społecznych lub rozwojowych, zaspakajają potrzeby osobiste. Zgodnie z tą powszechnie uznawaną teorią różne zachowania ryzykowne (problemowe) mają znaczenie rozwojowe. Pełnią one podobną funkcję w życiu jednostki, mogą przynosić podobne korzyści i służyć realizacji analogicznych celów. Mówiąc bardziej potocznie, zachowania ryzykowne są sposobami na załatwienie bardzo ważnych spraw życiowych, których

osadzeni nie mogą lub nie potrafią załatwić inaczej. Różne zachowania problemowe umożliwiają więc :

- zaspokojenie najważniejszych potrzeb psychologicznych (miłości, akceptacji, uznania, bezpieczeństwa, przynależności);
- realizację ważnych celów rozwojowych (np. określenie własnej tożsamości, uzyskanie niezależności od dorosłych);
- radzenie sobie z przeżywanymi trudnościami życiowymi (redukcja lęku i frustracji).

Służba Więzienna podejmuje szereg oddziaływań penitencjarnych m.in. w celu stworzenia osadzonych warunków kreatywnego zagospodarowania czasu co jest ważną kwestią podczas pobytu w izolacji penitencjarnej.

Osadzeni z wielkim zaangażowaniem uczestniczyli w zajęciach. Chętnie dzielili się swoimi doświadczeniami. Pozytywna atmosfera panująca w grupie warsztatowej, spowodowała, iż nie wstydzili się mówić o sytuacjach dla nich ciężkich, czy nawet wstydlivych. W miarę trwania programu nabierali większej śmiałości i otwartości.

Tekst: ppor. Grabowska Monika

Zdjęcia: ppor. Grabowska Monika

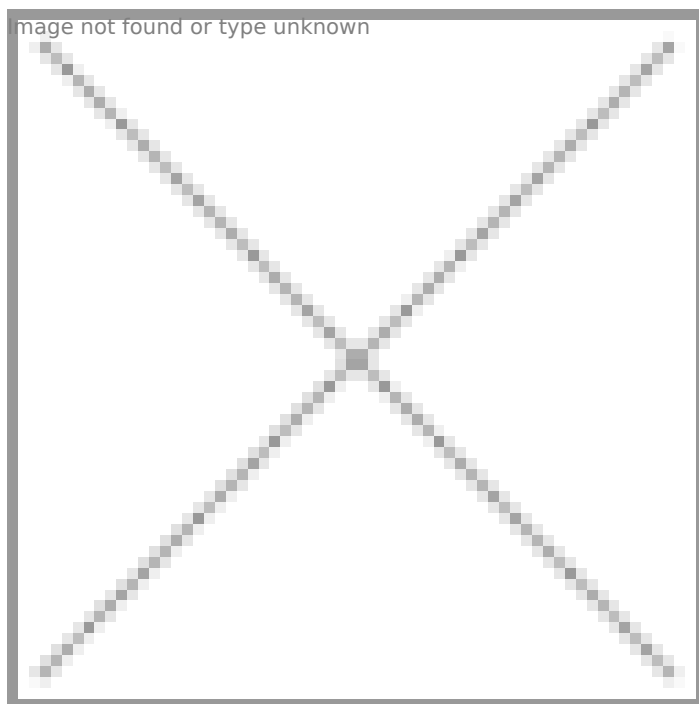
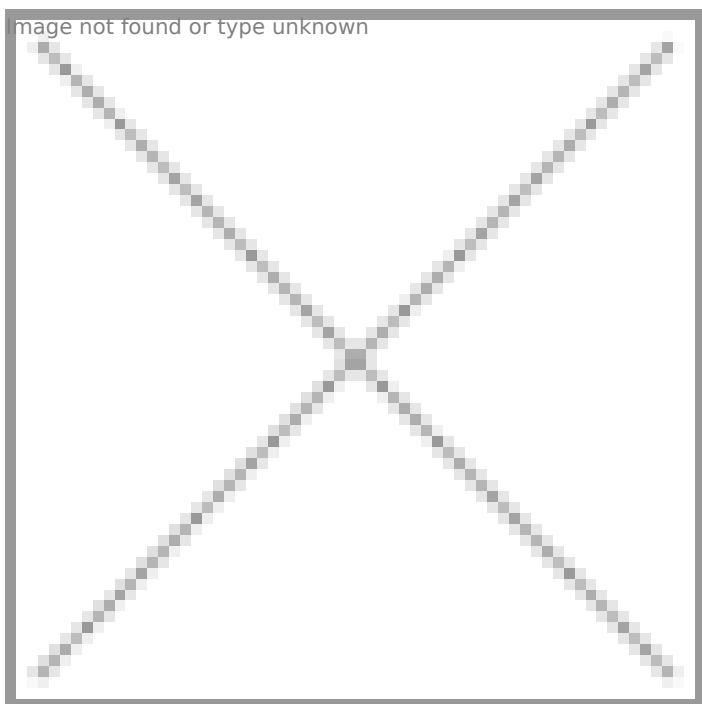

image not found or type unknown

image not found or type unknown

